

2010/január (141. szám)

„Jog és fegyver az állam tartópillérei” (Justinianus)

Jog & Fegyver

A Magyar Közlöny 2009. évi 157. számában jelenet meg a Kormány 247/2009. (XI. 10.) Korm. rendelete ”A közbiztonság és a közrend védelmében, illetve fenntartásában közreműködő szervezetekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvény okán szükséges egyes kormányrendeletek módosításáról.” címmel. A jogszabály alapvetően futball huliganizmus elleni fellépés jegyében készült, de ha már nekiálltak, ezen belül természetesen sort kerítettek a fegyverekről és lőszerokról szóló 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet módosítására is. Ezen rendelkezések között igazi csemegék is vannak.

„2. § Az Ftv. 3. §-ában foglalt engedélyezési eljárásban (a továbbiakban: engedélyezési eljárás) eljáró hatóság az engedély megadásával egyidejűleg a jogosult számára az e rendeletben meghatározott módon és esetekben az engedély meglétét igazoló hatósági igazolványt állít ki.”

Vagyis a hatóság kiállítja az engedélyt - amit gondolom - hatalmas nagy árkus papírosokra írnak kódexmásolók és legalább akkora a méretük, mint az én jogi diplomámnak, amit a Szegedi Universitas adott ki, de mivel ezt igen nehéz lenne minden engedélyesnek magával cipelni - az én diplomám is a falon lóg az irodámban - a hatóság ad ki ezen engedélyről egy kis könnyen kezelhető igazolást, amit akár zsebre is lehet rakni. Szerintem abszolút logikus. A jogszabály meghatározza ezen – engedély meglétét igazoló hatósági igazolvány - formai kellékeit is.

A lőfegyver, lőszer kivitelére, behozatalára, átszállítására irányuló kérelemnek a 14. számú melléklet szerint tartalmaznia kell

„f) a szállítóeszköz megjelölését

Éspedig? Ebből igazán nem derül ki, hogy a jogalkotó mire kíváncsi. Ugyanis a szállítóeszköz megjelölése – ezen követelmény szerint – pl. tehergépkocsi vagy repülőgép. A szállító eszköz ezzel megjelölésre került. Azonosítani rendszám vagy lajstromszám, stb. alapján lehet. Ezt viszont nem kell megjelölni. Akkor meg minek?

(5) Védett külföldi személy vagy biztonsági személyzet tagja kérelmének – a (2) bekezdésben meghatározottakon túl – tartalmaznia kell

- a) nevét;*
- b) születési helyét, idejét;*
- c) útlevélszámát;*
- d) a lőfegyverek adatait (fajta, kategória, gyártó, típus, gyártási szám, kaliberjel);*
- e) a lőszer darabszámát;*
- f) a védett személy nevét.*

Szóval jön Barack Obama, aztán a védelmét ellátó Secret Service tagjai megadják a személyes azonosító adataikat, amit a magyar rendőrök személyesen fognak leellenőrizni. Aztán ha valami nem stimmel, akkor mi lesz? Csupa kisbetűvel írják majd a nevüket? Vagy pedig az elnököt nem engedik be az országba? Komolyan vicces!

A többivel nem is idegesítek senkit itt az év elején. A rendelet kibocsátását követően annyi kérdést kaptam, hogy még ma is csak azokat olvasom, nemhogy válaszolni tudjak rá. Különösen oly módon, hogy a válaszaimat valahogy ebből a jogszabályból kellene kihámozni. Egy biztos, hogy amit itt most összehoztak, azzal megint meg fog telni legalább az idej számok fele és most rettenetesen optimista voltam. Folytassuk inkább jogesetekkel.

Gödöllő

A jogeset azért ezt a címet kapta, mert itt valahogy másképpen működik minden. Jogszabályok, eljárások és valószínűleg még az általános relativitáselmélet is másképp funkcionál.

Ügyfelem, aki a nevezetes Sherpa Sörözővel kapcsolatos ügyben szintén belecsúszott egy szabálysértésbe – amit mások megúsztak, akik bírósághoz fordultak – és akkor határidő mulasztás miatt későn reagált, most időben hozzám fordult. Nem ment vele sokra.

A történet úgy kezdődött, hogy ez év tavaszán feltörték a kocsiját – mint mindenkiét a környéken, akinek GPS tartó volt felszerelve - aztán a bűncselekmény egyik észlelője rögtön hívta a rendőröket, mert az ügyfelem kocsijának első ülésein fegyvereket látott. A rendőrség azonnal nagy erővel kivonult a helyszínre. *(Lányom meg 5 órát várt a feltört lakásában, hogy végre szíveskedett valaki kifáradni nyomrögzítés céljából. Igaz a második lakásbetörésnél egy évvel később már fél órát javítottak az eredményükön. Látszik, hogy*

nagyon gyúrtak rá.) A szemlebizottság megállapította, hogy *"A betört ablakú gépkocsi jobb első ülésén 2 db gáz-riasztó fegyver is látható."* Természetesen azonnal szakértőt is a helyszínre vittek, aki rögvest megállapította, hogy az RG59DD típusú 9 mm knall cal.5 lövetű gáz-riasztó forgópisztoly dobjának furataiban 4 db PTS 9 mm gáztöltény található. A Baikal típusú 8 mm knall cal. öntöltő gáz-riasztó pisztoly csövében 1 db, tárjában 7 db MFS 8 mm töltény van zöld záródugóval.

A fentiek közül a Baikalhoz volt viselési engedély ezért azt a rendőrök azonnal, ott a helyszínen visszaadták azzal az indoklással, hogy ahhoz volt engedély. Az RG59DD forgótáras gáz- riasztót lefoglalták, mivel ahhoz nem volt engedély.

A Gödöllői Rendőrkapitányság 1884-2/2009/szabs számú határozatával, lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés miatt 30.000 Ft pénzbírságot szabott ki és a lefoglalt gáz-riasztó fegyvert, a hozzá tartozó 4 db gáztölténnyel együtt elkobozta. A határozat indoklása szerint a gépjármű kesztyűtartójában engedély nélkül és szabálytalanul tárolta az RG59DD gáz-riasztó fegyvert valamint a hozzá tartozó 4 db riasztó töltényt. A Baikalt természetesen teljesen szabályosan tárolta, mivel ahhoz volt viselési engedély.

Az ügyfél azonnal kifogást jelentett be a szabálysértési határozat ellen és az így került a Gödöllői Városi Bírósághoz. A bíróság a 14. Szk. 723/2009 számú végzésével a rendőrhatalóság határozatot hatályában fenntartotta, de az indoklás már azt tartalmazta, hogy az elkövető megsértette a 253/2004 Korm. r. 2.§. (1) bek. azon rendelkezését, hogy:

„Hatósági engedély szükséges a gáz- riasztófegyver önvédelmi célú viseléséhez, a lőszerelem, a színházi fegyver megszerzéséhez, tartásához.”

Amint látható itt már fel sem merül a szabálytalan módon történő tárolás, csupán az engedélyt hiányolja az igen tisztelt bíróság.

Nosza, ezen gondoltam könnyű segíteni, azonnal beadványt nyújtottam be, melyben pontos jogszabályi hivatkozásokkal kifejtettem a viselés és tartás közötti differenciákat valamint mellékelten csatoltam egy budapesti és egy győri gáz- riasztó fegyveres ítéletet (*Sherpa Söröző ügy*) melyekben a bíróságok részletesen kifejtik, hogy azért nem valósult meg szabálysértés, mert a gáz- riasztó fegyver engedély nélkül tartható. Szóval tutira mentem, úgy terveztem, hogy szólók pár jó szót ügyfelem érdekében, majd a bíró berekeszti az eljárást, de rövid időn belül visszahívna a tárgyalóterembe és kihirdeti az eljárás megszüntetését.

Ezzel szemben mondhattunk, amit akartunk mindketten, hivatkozhattam jogszabályra, bírói gyakorlatra, ítéletre, meg amire csak akartam, aztán a bírónő egyszer csak berekesztette a tárgyalást, felállt és felolvasta egy gépelt papírról a jogerős végzést, mellyel mindent helybenhagyott. Már előre minden le volt írva. Mintha a Tanú című film egyik jelenete pergett volna le előttem. Azt mondtam, hogy ilyen nincs. Ilyen nem lehet, de aztán ránéztem az ügyfelemre és láttam, hogy bizony van. Gödöllőn van. Ahogy a főszerkesztőnk mondja, bizony ott még a tér is másként görbül. Szóval a bírónő a már kész, csinosan legépelte végzéssel várt minket. Ráadásul a korábbi végzését úgy hagyta helyben, hogy most teljesen mással indokolta meg. Jelesül azzal, hogy a gáz-riasztó fegyverhez tartozó töltényeket nem elkülönítve tárolta a gépkocsiban ügyfelem. Persze, hogy nem, mert nem tárolta. A tárolás meg a szállítás elkülönül egymástól, miként az engedély nélküli jogszerű birtoklás és az engedéllyel történő viselés. De ez a szabály csak a Magyar Köztársaság területén hatályos, Gödöllőn nem.

Ezt követően pár nappal már újra kerestek Gödöllőről 2 gáz-riasztó fegyver ügyében, de az elképesztő rendőrségi megállapításokon sokat javít, hogy az eljárás alá vont személyek lakóhelye nem Gödöllőn van, így fennáll annak a lehetősége, hogy a jogszabályok érvényesülni fognak. Most írok valami jobbat egy fegyverkereskedőről.

Kereskedő

Történet még ez év tavaszán kezdődött, amikor egy flóbert tulajdonos bement a helyi vadászboltba, hogy eladja a Magnum ME38 6 mm flóbert fegyverét. A kereskedő – ki közben külföldi vevőket szolgált ki – csak odavetette, hogy rendben hatezerért beveszi, csak hozza be az engedélyt is. A flóbert tulajdonos feltehetően ekkor szembesült azzal a ténnyel, hogy ehhez bizony engedéllyel kellene rendelkeznie. Azt válaszolta, hogy rendben, de közben a flóbertet lerakta a boltban majd távozott. Nem akarta magával vinni engedély nélkül, hiszen mint vadászlőfegyver tulajdonos tudta, hogy engedély nélkül nem szerencsés ilyesmivel mászkálni. A kereskedő csak a nap végén a zárás utáni pakolás, takarítás közben vette észre, hogy a flóbertet az ügyfél otthagya a boltban. Mivel pénteki nap volt, már nem tudott egyebet tenni, mint a flóbertet betette a raktárba azzal, hogy majd utána szól telefonon a tulajdonosnak, hogy vagy vigye el vagy hozza az engedélyt. A következő hét telefonálásokkal telt el, ahol a kereskedő kérte az engedélyt, a flóbert tulajdonos meg ígérte, hogy hozza. A kereskedő türelme kezdett elfogyjni és hatalmas dilemmában is volt. Bejelentse-e a rendőrségnek az

általán egyébként személyesen ismert vadászt, hogy ott hagyott egy flóbert fegyvert papírok nélkül? Ha bejelenti és előkerül mégis az engedély, nem lesz-e hamis vád vagy hatóság félrevezetése? Azt ugyanis nem mondhatja, hogy találta, hiszen személyesen ismerte azt a személyt, aki otthagya a flóbertet. Ha meg nem jelenti be, akkor meg mit tud csinálni a flóberttel?

A dilemmát megoldotta a rendőrségi ellenőrzés még azon a héten, ahol észlelték a be nem vételezett, de a raktárban elhelyezett flóbert fegyvert, melyet a büntetőeljárás megindításával egyidejűleg le is foglaltak. Természetesen lőfegyverrel visszaélés volt a gyanúsítás mindkét személlyel szemben. A flóbert fegyver tulajdonosa ellen az engedély nélküli birtoklás, a kereskedő ellen pedig az engedély nélküli kereskedelem miatt.

A büntetőeljárás megindításával egyidejűleg bevonták a kereskedőnek az erre vonatkozó engedélyét, a saját tulajdonú vadászlőfegyvereit, illetve lövészet vezetői engedélyét is. A kereskedő ezen képesítésén túlmenően vadász puskaműves valamint hivatásos vadász (vadgazdálkodó) szakképesítéssel rendelkezik, vagyis helyből mindent bukott és úgy nézett ki, hogy ezt követően már csak segéd- vagy betanított munkásként helyezkedhet el.

A büntetőeljárás során tisztázásra került, hogy a kereskedő valóban kérte a flóbert fegyver tulajdonosától a tartási engedélyt és a műszaki kártyát. *(A rendőrségi iratban ugyan viselési engedély szerepel, de a Kaliber olvasók tudják - ellentétben a rendőrséggel - hogy flóbert fegyverre csak tartási engedélyt lehet kapni, viselésit nem.)* Azt azonban a nyomozóhatóság megállapította, hogy a kereskedő ugyan megszegte a 2004. évi XXIV. tv. 12.§. és 13.§-ban foglaltakat, de nem lépte túl a kereskedelemre vonatkozó engedély kereteit, ezért ellene a büntetőeljárást megszüntette. Eközben a rendőrhatalóság jelezte a lőfegyverek bevonását a területileg illetékes Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság Vadászati és Halászat Osztályának, mely a kereskedő érvényes vadászjegyét a Vtv. 65.§. (1) (2) bek. alapján bevonta.

Az ügy szabálysértési eljárás keretben ment tovább, ahol a T.-i Rendőrkapitányság lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés miatt 30.000 Ft pénzbírságot szabott ki, melynek értelemszerű vonzata mindazon ismert és súlyos joghátrány melyre korábban utaltam, csak most legfeljebb 2 éves időtartamra. A határozat ellen azonnali kifogást nyújtottunk be és így a Bíróság elé került az ügy – viszont nem Gödöllőre – ahol várhattuk a fejleményeket.

Külön szerencséje az ügynek, hogy a flóbert tulajdonosa elleni büntetőeljárást ugyanaz a bíró tárgyalta le, majd az ítélet kihirdetését követően már kezdődött is a szabálysértési ügy. Természetesen azonnal indítványoztam a büntetőeljárás anyagának bizonyítékként figyelembe vételét a szabálysértési eljárásban. Tettem ezt annak tudatában, hogy a büntetőeljárás során a flóbert tulajdonosa teljesen korrekt volt. Beismerte, hogy nem volt engedélye és azt is, hogy a kereskedő közölte vele az engedély és a műszaki kártya szükséges voltát. Ugyancsak beismerte, hogy a kereskedő tudta és engedélye nélkül hagyta a flóbert fegyvert az üzletben. Beismerte, hogy valóban folyamatosan hívogatta a kereskedő az engedélyek miatt. Megjegyzem, hogy ha mindezeket letagadja, akkor a kereskedő ellen indul a büntetőeljárás, mivel nem tudja bizonyítani, hogy miként került oda egy engedéllyel nem rendelkező fegyver. A bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kereskedő nem vette át a flóbert fegyvert, hiszen a kereskedő által történő átvétel a bizonylatok kiállításával és a készletre vétellel valósul meg. A flóbert fegyver a kereskedő kifejezett hozzájárulásának hiányában maradt az üzletben, melyet azért nem tudott megakadályozni, mert nem is tudott róla. Mivel a fegyverrel kapcsolatosan semmilyen bizonylat nem került kiállításra nem valósult meg a jogosulatlan forgalmazás ezért a szabálysértési eljárást megszüntette.

Már csak az a kérdés maradt hátra miként fogja a kereskedő visszaszerezni a fegyvereit, vadászjegyét és kereskedői engedélyét. De majd ezt is kikényszerítjük a V. Megyei Rendőr-főkapitányságból meg a vadászati hatóságtól néhány olyan ítélettel, mely a hatályos jogszabályok figyelembe vételén alapul. *(Könnyen mondom, hiszen ezek a perek sem Gödöllőn lesznek.)*

A következő számunkban egy 33 darabból álló lőfegyver gyűjtemény visszaszerzésének jogi körülményeiről lesz szó, ahol is szintén iránymutató közigazgatási döntés született csakúgy, mint a korábban már ismertetett tárolás, szállítás kapcsán.

Dr. Bokros Gábor
ügyvéd